

Η ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΤΗΣ ΚΥΘΝΟΥ

ΕΝΑΣ ΕΜΦΥΛΙΟΣ ΣΠΑΡΑΓΜΟΣ

'Η μάχη στην παραλία τής Κύθνου.— 'Ο Θάνατος του Λεωτσάκου, του Μωραϊτίνη, του Σκαρβέλη.— Μιά άπαισία σκηνή μπροστά στους σκοτωμένους.— Βάρκα γεμάτη πτώματα.— 'Η εντύπωση στην άλλη 'Ελλάδα.— Μιά σκηνή στην 'Αγία Ειρήνη.— Τό επεισόδιο τής 'Αμαλίας και τής χήρας Δυοβουνιώτου.— Και αί συνέπειαι τής τραγωδίας.

Στό περασμένο φύλλο άρχισαμε τη διήγησι του άδελφοτόνου σπαραγμού που γίνηκε στην Κύθνο, στά 1862, και άφήσαμε τά δύο αντίπαλα μέρη, τους βασιλικούς και τους αντιδυναστικούς, παραταγμένους άντικρύ και έτοιμους σέ μάχη. Συνεχίζουμε και τελειώνουμε :

'Εν' άπόσπασμα βασιλικών με λίγους χωροφύλακες, βοηθούμενο από την άνωμαλία τής πρὸς τ' άριστερά θέσεως, προχωρεί και καταλαβαίνει τά νοσία του έπαναστῶν Μωραϊτίνη, ὁ ὁποῖος τὸ καταλαβαίνει και φωνάζει : «Αὐτ' ! τι εἶπες ;», του άποκρίνονται «άντάρτες !» και εξακολουθοῦν νά πλησιάζουν. 'Όταν έφτασαν σέ άπόστασι λίγων βημάτων, φωνάζουν : «Κάτω τά ὄπλα ! Παραδοθήτε !» 'Ο Μωραϊτίνης άπαντᾷ : «Ζήτω ἡ 'Ελευθερία, παιδιά !» 'Ολοι εἴμαστε άδέρφια !... Συγχρόνως άπομακρύνεται από τή θέσι του ὁ Σκαρβέλης και τραγουδώντας ένα πολεμικό θούριο, διευθύνεται σὸ Μωραϊτίνη, και φωνάζει στους βασιλικούς :

— Δὲν ντροπόαστε, σεις ! Ἕλληνες νά πολεμάτε ἐναντίον τής 'Ελευθερίας και ὑπὲρ τής Τυραννίας ; Ζήτω ἡ Πατρίς ! «Ας ἐνωθῶμε ὅλοι !...»

Αὐτά ήταν τά τελευταία λόγια του, γιατί άμέσως μιά σφαίρα τὸν ἔχτυπησε σὸ ἄριστερόματι και τὸν ἔριξε χάμου νεκρό.

'Ο Λεωτσάκος, βλέποντας τὸ θάνατο τοῦ Σκαρβέλη και τὸν κίνδυνο τοῦ Μωραϊτίνης άρπίζει τὸ χαράκιμα και τρέχει με μόνο τὸ σπαθί σὸ χέρι γιὰ νά σώσει τὸ Μωραϊτίνη που είχε περικυκλωθεῖ από τους βασιλικούς. 'Ο Λεωτσάκος φωνάζει :

— Μή, παιδιά ! Μή σκοτωνόμαστε ! Εἴμαστε άδέρφια. Ζήτω ἡ Πατρίς ! Ζήτω ἡ 'Ελευθερία !

Μά ἡ ροιές του δὲ βρίσκουν πρόθυμα αὐτιά, και άμέσως βλέπει τὸ Μωραϊτίνη νά σφριάζετε νεκρός και τὸν ἑαυτό του περικυκλωμένο. 'Ο Μητσάκης και ὁ Καμπᾶς τρέχουν τότε νά τὸν προστατεύουν και άδειάζουν τά ὄπλα των κατά τὸν ἀντιθέτον τραυματίζον μόνον ένα. Οἱ βασιλικοὶ πυροβολοῦν μιά μπαταριά κατά τοῦ Λεωτσάκου. Τρεῖς σφαίρες τρυποῦν τὴν κοιλία του, τὸ στήθος, τὸ στόμα και τὸν ρίχνουν νεκρὸ σὸ βράχο που βάσεται με τὸ αἷμα του. Οἱ ἄλλοι αἰχμαλωτίζονται.

'Ενας από τους στρατιώτες ῥομὰ νά διατριπύησῃ τὸ Μητσάκη, ὁ ὁποῖος σώζεται χάρις στην παρέμβασι τοῦ λοχία Δαγγλῆ.

'Όταν έπαψε κάθε αντίσταση, φτάνει ὁ άρχηγὸς τοῦ βασιλικοῦ στρατοῦ λοχαγὸς Δημ. Τσίρος. Βλέπει τὸ Μητσάκη περικυκλωμένο από τους στρατιώτες και τοῦ λέει : «Και σὺ ἐδῶ ;» Τραβᾷ άμέσως τὸ ξίφος και διευθύνεται κατά πάνω του. 'Ατάραχος ὁ Μητσάκης, άπαντᾷ : «Ματαίως πειά θυμώνεις ἐναντίον μου. Εἶμαι αἰχμάλωτος». 'Ο Τσίρος συνέχεται και σταματᾷ. Στέκεται μπροστὰ σὸ πτώματα τὸν πεσόντων νεκρῶν και άρχίζει νά τὰ βρίζει άγρίως και νά τὰ κλοτσᾷ. Στὸ πτώμα τοῦ Λεωτσάκου φωνάζει :

— Κακοῦργε Μανιάτη, ἐνόμισες πὸς εἶχες νά κίνη με Τούρκους ; Εἶχες νά κίνη με τὸν Τσίρο, που ἤξερε τὴ δολιότητά σου. 'Ετσι εἶστε σεις οἱ Μανιάτες, μπαμπέσιδες ! Φαντάστηκες νά γίνης μεγάλος, χωρίς νά σου ἀξίῃ. Ἀχάριστε, ὁ Βασιλεὺς παρ' ἄξιαν σέ εἴτησες και σου ἔδωκε βαθμούς, μὰ σὺ ἐράνης ἐπίσκοπος και ἰδοὺ ἔλαβες τὰ ἐπίχειρα τῆς κακίας σου. Σὸ τὸ φώναξα : «Λεωτσάκο, εἶμαι ὁ Τσίρος, μὰ εὖ νόμισες ὅτι θὰ μοι, φύγης !...»

'Ενθ' ἔλεγε αὐτὰ, οἱ στρατιώτες του ἔγυμνοναν τους νεκρούς. 'Ενας από τους άντάρτες, ἐπειδὴ δὲν μπορούσε νά βγάλῃ τὴ φανέλλα που ἐφοροῦσε ἀντὶ ὑποκαμίσου ὁ Μωραϊτίνης, τὴν ἔσπασε με τὸ σπαθί του κατά τὸ χέρι και άφισε ἅπανο του ένα μικρὸ κομμάτι.

'Υστερ' από ένα τέταρτο ἔφθασε σὸ ἴδιο μέρος και ὁ ὑπολοχαγὸς Χρυσοβέργης, ὁ ὁποῖος, ἅμα αντίκρυσε τους νεκρούς, άρχισε τις ίδιες βρῦσιές ἐναντίον ὄλων και ἰδίως κατά τοῦ Λεωτσάκου. 'Επειτα διατάξε νά κόψουν τά κεφάλια τους και νά τὰ κρεμάσουν στὶς ἀντένες τοῦ καραβιοῦ ! Τρεῖς στρατιώτες κινδύνται νά ἐκτελέσουν τὴ διαταγή αὐτή και θὰ τὸ ἔκαναν, ἂν ὁ αἰχμάλωτος Μητσάκης, γιὰ νά μὴ ντροποθεθῇ ὁ

'Ἕλληνικὸς Στρατὸς, δὲν ἔλεγε σὸ λοχαγὸ Τσίρο, ὅτι και αὐτοὶ οἱ βάρβαροι λαοὶ σήμερα ἔγκαταλείπουν τὸ μέτρο αὐτὸ. 'Ο Τσίρος, ἠρεμώτερος πειά, εἶπε :

— Ἀφήστε τους τὰ παλιοτόμαρα. Τους φτάνει αὐτὸ που πάθανε !... Μόνο κοιτάξε τούτον νά μὴ ζῆ ἄκομη. Ἀποτελειώστε τον. Και ἔδειξε τὸ Λεωτσάκο, ὁ ὁποῖος εὐτυχῶς εἶχε ξεφυγήσει ἀμέσως μόλις ἔπεσε.

'Αφοῦ ἐγυμνώθηκαν οἱ νεκροὶ, έπαψε κάθε πυροβολισμὸς και παραδόθηκαν ὅλοι ὁ Τσίρος εἶπε στους στρατιώτες τοῦ Λεωτσάκου ὅτι εἶνε ἐλεύθεροι και τους διατάξε νά τὸν παρακολουθήσουν. Ἄφρησε τους νεκρούς και πῆρε τὴ διευθύνσι πρὸς τὸν ἀπέναντι γιάλο, ὅπου ἦταν τὸ μικρὸ ἑπαναστατικὸ γανῶνι με λίγους στρατιώτες και τριάντα πολίτες. Ἄμα ἐπλησίασε ἐκεῖ, οἱ ἑπαναστάται ἄλλοι σκορπίστηκαν και οἱ περισσότεροὶ παραδόθηκαν. 'Ο Τσίρος διεκήρυξε ὅτι εἶνε ὅλοι ἐλεύθεροι και κατέβηκε στην παραλία, ὅπου ἐπεβίβασθη τῆς «Κροστέριας» τὸ πλοῖο τὸν ἑπαναστῶν, χωρίς καμιά ἀντίστασι.

Στὶς 8 μ. μ. ἀνηγγέλη στὸν Τσίρο, ὅτι οἱ στρατιώτες του κατέβασαν στην παραλία τους νεκρούς. Διατάξε νά τους ρίξουν σέ μιά βάρκα. 'Ετσι λοιπὸν ἐκατεβάσθησαν σφρόμενοι σὸς βράχους και ἔτσι πετάχθησαν γυνιοι με μόνο τὸ ἐσόβρακο, σέ μιά μεγάλη βάρκα, σάν σφαγμένα πρόβατα. Ἡ βάρκα ἔμεινε δεμένη ὅλη τὴ νύχτα σὸ πλευρὸ τοῦ πολεμικοῦ πλοίου. Τὸ πρῶτ ὁ Τσίρος διατάξε νά τους μεταφέρουν πάλι στην ξηρὰ, ν' αἰνοῦν ἕνα μεγάλο λάκκο και νά τους ρίξουν μέσα, ὄλους μαζί.

'Η «Κροστέρια» ἐχορηγοποιήθη ὡς προσωρινὴ φυλακὴ τὸν αἰχμαλώτων πολιτικῶν και ἀξιωματικῶν. Ἐξαρθήσαν ἐκεῖ οἱ Μητσάκης, Καλὸς, Πετσάλης, Καλαμιδάς, Καλλιπέτης και ἄλλοι. Στὸ Μητσάκη ἐδόθη ἡ ἄδεια νά βγῇ στην ξηρὰ, ν' ἀσπασθῇ τους νεκρούς και φροντίσῃ γιὰ τὴν ταφή τους. Εἶχαν σκοτωθεῖ ἄκομη, από τους ἑπαναστάτες, ἕνας στρατιώτης και ἕνας πυροσβέστης. Και ἔτσι ἔγινε ὁ ἐνταφιασμὸς τους.

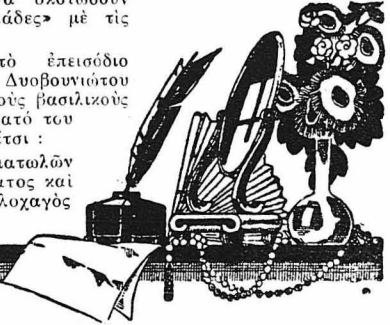
'Επέτυχε λοιπὸν ὁ 'Όθων νά καταπνίξῃ ὅλα τὰ ἑπαναστατικὰ κινήματα. Ἄλλὰ δυστυχῶς χύθηκε ἀδελφικὸ αἷμα σὸ Ναυπλιον και στην Κύθνο και τούτο ἐγένετο από θλίψι τὴν 'Ελλάδα. 'Ο λαὸς άρχισε νά βογγᾷ ἐναντίον τοῦ Βασιλέως και ἡ συμπάθειες σὸς σκοτωμένους νά φανερώνονται ζοφῶρα. Στην ἐκκλησία τῆς Ἁγίας Εἰρήνης, μιά Κριακὴ, τὴν ὥρα που ὁ ἱερεὺς ἐμνημόνευε τὰ ὄνόματα τοῦ 'Όθωνος και τῆς Ἀμαλίας, μιά γυναίκα Λογιτίσσα φώναξε :

— Τὶ τὰ μνημονεύετε τὰ σκυλλιά, που μᾶς σκοτώσανε τ' ἀδέρφια μας ; Ἄντρες εἶσαστε σεις ; !...

Στὴν ἀτυνομία που τὴν πῆγανε ἐπανελάβε τὰ ἴδια και ἐπρόσθεσε ὅτι ἡ γυναίκες θὰ σκοτώσουν τους «δολοφῶντες βασιλιάδες» με τις ρόκες τους...

Τραγικὸ ὅμως εἶνε τὸ επεισόδιο με τὴ μητέρα τοῦ Σπυρ. Δυοβουνιώτου που εἶχε σκοτωθεῖ από τους βασιλικούς σὸ Ναυπλιον. Τὸ θῆνατό του περιγράφει ὁ ιστορικὸς ἔτσι :

«... Τότε ὁ ἔξ ἄρματαλῶν ἔλαυν τὸ γένος χαριστάτος και φιλοτιμότητος ἀνθυπολοχαγὸς

ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Η πρώτη έφημερίδα του κόσμου

Η πρώτη έφημερίδα του κόσμου ήταν τα «Έβδομαδιαία Νέα» (The Weekly News). Το πρώτο φύλλο της έφημερίδας αυτής εξέδθη και εκυκλοφόρησε την 23ην Μαΐου 1522 στο Λονδίνο, εκδότης δὲ αὐτῆς ὑπῆρξε ὁ Ἴρλανδὸς Ναθαναὴλ Μπύτερ.

Ποῦ κατασκευάζονται τὰ περισσότερα πιάνα

Ἀπὸ μίαν τελευταίαν στατιστικὴν, ἡ ὁποία δημοσιεύθηκε στὸ ὑπόμνημα τῆς παγκοσμίου ἐκθέσεως τῆς Οὐάσιγκτωνος, ἡ ὁποία ἔγινε πρὸ ὀλίγων μηνῶν, φαίνεται ὅτι κάθε χρόνο κατασκευάζονται στὴν Εὐρώπῃ καὶ στὴν Ἀμερικὴ πιάνα ἀξίας 100 ἑκατομμυρίων φράγκων. Ἀπὸ αὐτὰ ἡ Γερμανία κατασκευάζει πιάνα ἀξίας 65 ἑκατομμυρίων, ἡ Γαλλία 25 ἑκατομμυρίων, ἡ Ἀγγλία 4 καὶ ἡ Ἀμερικὴ 6 ἑκατομμυρίων.

Ἐνα τεράστιο τηλεσκόπιον

Πρὸ ὀλίγου καιροῦ εἰς τὴν Ἀγγλίαν κατασκευάσθηκε διὰ λογαριασμὸν τοῦ Ἀστεροσκοπεῖου τοῦ Greenwich, ἓνα τεράστιο τηλεσκόπιον μὲ τὸ ὁποῖο κατορθώνεται νὰ ἐλαττωθῇ ἡ ἀπόστασις, πὸν χωρίζει τὴ Σελήνη ἀπὸ τῆ γῆ σὲ 400 μόνον χιλιόμετρα! Ἔτσι μετὰ τὴν κατασκευὴ τοῦ μεγάλου αὐτοῦ τηλεσκοπίου, θὰ μπορῇ νανεῖς νὰ βλέπῃ τὴ Σελήνη σὲ ἀπόστασι 400 ἰόνων χιλιόμετρον ἀπὸ τῆς γῆς. Οἱ ἄγγλοι ἀπορρονοῦσι, κατόπιν τῆς ἐφευρέσεως αὐτῆς ἐλπίζουν, ὅτι ταχύτατα θὰ κατασκευασθῇ καὶ τελευτέριον ἀζώμια τηλεσκόπιον μὲ τὸ ὁποῖο θὰ μποροῦμε νὰ βλέπομε τὴν Σελήνην σὲ ἀπόστασι μόλις 40 - 50 χιλιόμετρον ἀπὸ τὸ μάτι μας.

Πόσο κρέας τρώνε οἱ Παριζιῶνοι :

Σύμφωνα μὲ μίαν πρόχειρον στατιστικὴν ποῦ ἔγινε τελευταίως στὸ Παρίσι ἡ κατανάλωσις τοῦ κρέατος τῆς Γαλλικῆς αὐτῆς πρωτευούσης ἀνέρχεται κάθε χρόνο εἰς 380.000 βώδια, 210.000 μοσχάρια, 1.850.000 ἀρνιά καὶ 280.000 χοίρους !...

του Πυροβολικοῦ Στυριδῶν Ἀνοβονιώτη, μέγιστος ἑσάτων μαχόμενος, ἔπεσεν ἀνδρῶδες ἐπὶ τοῦ τηλεβόλου αὐτοῦ ἐξηδευθῆ δὲ μεγαλοκρεπῶς ὑπὸ τῶν Κυβερνητικῶν θαυμασάντων τὸν ἥρωϊκὸν αὐτοῦ.»

Λοιπὸν, ὅστερ' ἀπὸ λίγες μέρες, ἡ γῆρα Ἀνοβονιώτου, στὸ δλόμμαρα βουτηγμένη συνήγαγε τὴ Βασίλισσα στὴν πλατεία Ὁθωνος - σημερινὴ πλατεία Ὀυνοίας. — Ἡ Ἀμαλία ἐγύρισε ἔπιπτος ἀπὸ τὸν καθημερινὸ τῆς περίπατο στὸν Ἐλαιώνα. Ἡ Ἀνοβονιώτου σάτηρε πιναστὰ καὶ τῆς φώναξε κατὰ πρόσωπον : — Τοῦρα! Μὰς ἐσκότωσε τὰ παιδιὰ μας !...

Ἡ Βασίλισσα ἐκέντησε τ' ἄλογό τῆς καὶ ἐπροχώρησε. Στ' ἀνάκτορα διὸς τῆς ἔπιπσε ἡ συνθηματικὴ τῆς νευρικῆς ταραχῆ ν' ἐλαιγε ἐπὶ δύο ἡμέρες. Τότε ἀκούστηκε στοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν, τὸ σατυρικὸ δίστιχο :

Ἡ Ἀμαλία κλαίει σὸν τὸ μικρὸ παιδί
κι' ὁ Ὁθωνας τῆς λέει «μὴν εἶσαι παλαβή».

Τὶς ἡμέρες ἐκεῖνες ἐκυκλοφόρησε καὶ μὴ λιθογραφημένη εἰκόνα ποῦ παρίστανε τὸ βασιλικὸ ζεύγος μέσα σὲ πτώματα, ἐνῶ γύρω, τὴν κορνίζα τῆς εἰκόνης ἀποτελοῦσαν ἡ προσωπογραφίαι τῶν φονευθέντων στὴν Κῦθνο. Φυλλάδια σὲ ὄλες τὶς γλώσσες, ὄρθρα ἐφημερίδων καὶ ἐπιστολῆς ἐξυβριστικῆς τῶν Βασιλέων ἐκυκλοφοροῦσαν στὴν Ἑλλάδα καὶ στίς ἐλληνογενεὶς κοινότητες τοῦ Ἐξωτερικοῦ. Ποιητὰ, δραματικοὶ συγγραφεῖς, λεξογράφοι, ἐδμητίσαναν ἔργα ἐμπνευσμένα ἀπὸ τὴν τραγῳδία τῆς Κῦθνου. Μεταξὺ αὐτῶν ἀναφέρομεν ἓνα βιβλίον τοῦ Στεφάνου Ἐένου «Τὸ ἀτέλεστον νημιόσμουον ἡ δίζην νεκρῶν καὶ ζώντων, ἐν Λονδίῳ 1863 » Ἐνα ἄλλο βιβλίον ἔχει τὸν τίτλο : «Ὁ Λεωτσάκος, ἡ οἰ ἀπόρρητος τῆς Κῦθνου, δράμα τραγικὸν εἰς πράξεις δύο ὑπὸ Δημοσθένους; Ν. Λυμπερίου, ἐν Ἐρμουπόλει 1863.»

Αὐτὰ καὶ ἄλλα ἐπακολουθήσαντα ἔφεραν τὴν ἐπανάστασι τῆς νυκτὸς 10ης πρὸς 11ην Ὀκτωβρίου καὶ τὴν ἔξωσι τῶν Βασιλέων.

ΕΘΙΜΑ ΞΕΝΩΝ ΛΑΩΝ

ΚΑΛΩΝΗ ΚΑΙ ΚΑΛΩΠΙΣΜΟΣ

Οἱ γυναῖκες στὴν Ἰαπωνία ἐπιχρῶσαν ἀλλοτε τὰ δόντια τους, στὰς Ἰνδίας δὲ τὰ βάφουν ἀζώμια κόκκινα. Ἡ Ἀσπρία τῶν δοντιῶν φαίνεται πρῶγμα ἀπὸδεστο τοὺς κατοικοῦς τοῦ Κοκκινῶ. Γι' αὐτὸ καὶ ὄρθα δόντια εἶνε γι' αὐτοὺς μόνον τὰ βαμμένα μὲ βαθύτατο μαῖο χροῶμα. Στὴ Γερμανία οἱ γυναῖκες χροματίζουν τὸ πρόσωπό τους μὲ ζωηρότατη γαλάζια καὶ ζιζινη βαφή.

Στὴν Ἀρχαία Περσία, γυναῖκα μὲ γροπὴ, σάν τοῦ ἀετοῦ μῦτη, νομιζότανε πολλὰς φορὰς ἀξία γιὰ στέμματα βασιλίσσας. Ὅταν δὲ καμιά φορὰ διαμνησθετοῦσαν τὸ θρόνον δύο ἡγεμόνες ἢ δύο ἡγεμονίδες, ὁ λαὸς προτιμοῦσε πάντοτε ἔκείνην ποῦ εἶχε γροπὴ μῦτη, γιὰ τὸ θεωροῦσαν ἀλάνθαστο γνώρισμα κάλλους καὶ ὑπεροχῆς. Σχεδὸν ἀπίστευτο φαίνεται σὲ μὰς διὸ οἱ ἴδιες οἱ μητέρες σὲ μερικὰς μὲν χώρας... σπάζουν τὶς μύτες τῶν παιδιῶν των, ἀλλοῦ δὲ ζουλοῦνε τὰ κεφάλια των ἀνάμεσα σὲ δύο σανίδια γιὰ νὰ τὰ κάνουν... τετραγώνια.

Ἡ Ὀπτενωτὶς παίρνει ἀπὸ τὰ χροῖα τοῦ μέλλοντος συζύγου τῆς, ὡς γαϊῆλια ἔδωρα, ὄχι μεταξένια ὑφάσματα ἢ στεφάνια ἀπὸ λουλουδία, ἀλλὰ... ζέοντα ἐντερα καὶ κοιλίες, ποῦ... ἀχνίζουν ἀζώμια, γιὰ νὰ ντυθῇ καὶ στολισθῇ μὲ τὸ ζηλευτὰ αὐτὰ στολίδια. Στὴν Κίνα θαυμάζονται τὰ μικρὰ καὶ στοργγγυλὰ μάτια οἱ δὲ κοπέλλες μαδὸν διαρκῶς τὰ φρύδια των γιὰ νὰ τὰ κάνουν ὄσο τὸ δονατὸν πὸ μικρὰ καὶ λεπτὰ. Ὅσο γιὰ τὶς Τουρκάλες δὲν βάφουν μόνον τὰ νύχια τῶν χερῶν καὶ τὸν ποδιῶν των ἀλλὰ καμιά φορὰ καὶ τὰ... φρύδια τους! Ἡ Ἀφρικανικὴ κάλλωνη συνίσταται σὲ μαζοῦτα μάτια, χεῖλια, παρὰ, μεγάλη καὶ χοντροὴ μῦτη καὶ δέμα κατάνανρο. Κανένας ἀφρικανὸς ἡγεμόν δὲν θὰ συγκατένευε ποτέ ν' ἀνταλλάξῃ τὴν χαριτόβρυτὴ του αἰθιοπίδα μὲ τὴν κάλλιτερη Εὐρωπαϊά.

Οἱ Περουβιανὲς χροιοῦν στὴ μῦτη τους κρέικους ὄχι εὐκαταφρόνητο βάφους, τῶν ὁποῖων τὸ πάχος εἶνε ἀνάλογο μὲ τὴν κοινωνικὴ θέσιν τῶν συζύγων των. Ἄπ' τοὺς κρέικους αὐτοὺς χροιοῦν διάφορα ἀντικείμενα, κρυστάλλα, χρυσάφι, πέτρες, κτλ. καμιά φορὰ δὲ δύο ἢ καὶ περισσότερα χρυσὰ δακτυλίδια. Ὄστε τὸ νὰ σκουπίξῃ κανεὶς τὴ μῦτη του εἶνε πράγμα ἀρετὰ δύσκολο στίς χώρας αὐτὰς ἂν καὶ βεβαίον διὸ αἱ Ἰνδαὶ κυρία οὔτε καν σκέπτονται ποτέ νὰ κάνουν τὴν ταπεινὴ αὐτῆ ἐργασία.

Οἱ Κινέζες φοροῦν στὰ κεφάλια τους τεχνητὰ πουλιά. Τὰ πουλιά αὐτὰ κατασκευάζονται ἀλλοτε ἀπὸ χαλκὸ καὶ ἀλλοτε ἀπὸ χρυσάφι, ἀνάλογως τῶν μέσων τῆς γυναικας καὶ τὰ μὲν φέρου τετραγωνοῦται ἀνοιμμένα καὶ ἀπ' τὰ δύο μέρη σκεπάζοντας συγχρόνως τοὺς κροτάφους τῆς, τὸ ὄμορφος κρέμεται μὲ κατόμα ἀφίεμα καὶ σκεπάζει τὸ ἐπίμαυ μέρος τῆς μῦτης, ὁ δὲ λαμὸς τοῦ ποικλοῦ συγκαταίει μὲ τὸ ἐπίλοιπον σῆμα μὲ λεπτὸ νήμα εἰς τρόπον ὅστε τίποτε νὰ μὴ ἐμποδίσῃ τὶς κινήσεις του, νὰ σαλεύῃ δὲ καὶ στὴν ἐλάχιστη ὄθηση. Ἄλλ' ἀζώμια ἀπειλοῦτος εἶνε ὁ τρόπος κάλλωπισμοῦ τῶν γυναικῶν υἱὰς Ἰνδικῆς φυλῆς. Αἱ γυναῖκες τῆς χώρας ἐκείνης βάφουν στὸ κεφάλι τους ἐνα λεπτὸ σανίδι μαρμάρου τῶν 25 ἐκ. του μέτρου καὶ πλάτους ἐνὸς ἑκατοστοῦ, τὸ ὁποῖον ἀφορ ἐφαρμοσμένον καλά, εἰς τὸν τρόπον ὅστε νὰ σκεπάζῃ ὀλόκληρη τὴν κόμη, τὸ σφραγίζουν ἐπιτα μὲ κερί. Οἱ γυναῖκες αὐτὰς δὲν μποροῦν νὰ ἐκπολιθῶν γιὰ ν' ἀναπαυθῶν ὄντε νὰ κινήσων χροῖς ὁ λαμὸς των νὰ εἶνε τευτωμένος· ἐπειδὴ δὲ ὁ τρόπος τῶν εἶνε διασπῆς σφραγίσματα σφιναντὰ κανεὶς γυναῖκες πλεγμένες ἀπὸ τὰ μαλλιά στὰ δόντια, γάρν τοῦ ὄμορφου αὐτοῦ κάλλωπισμοῦ. Ὅσας δὲ χτενίζουν τὰ μαλλιά των εἶνε ἐποχρησμένοι νὰ μείνουν χοντὰ στὴ φοιτὸ ὄσες ὀλόκληρες γιὰ νὰ λυθῶν τὸ κερί. Εὐθὺς ὄμως μιά δύο φορὰς μόνον τὸν χρόνο χτενίζονται.

Τέλος οἱ κάτοικοι τῆς Νατάλης, σκεπάζουν τὸ κεφάλι των μὲ σκούφους ἴσους δέκα ὡς δεκαπέντε ἐκατ. τοῦ μέτρου τοὺς ὁποῖους κατασκευάζουν ἀπὸ λίπος βαδιδῶ. Κατόπιν ἀλείβουν πάλι τὸ κεφάλι των μ' ἓνα λεπτότατο λίπος, τὸ ὁποῖον ἀνακατομῶμένο καλά μὲ τὴν κόμη, ἀποτελεῖ υἱὰ λιπαρὴ οὐσία ποῦ συγκαταίει ἐφ' ὄρου ζωῆς στερεὰ προσηρμοσμένους τοὺς σκούφους αὐτοὺς στὸ κεφάλι τους.

ΠΡΟΣ ΔΙΑΔΟΣΙΝ ΤΗΣ ΠΟΝΤΙΚΟΦΑΓΙΑΣ!

Τὸ Γαλλικὸν περιοδικὸν «Revue» δημοσιεύει κατ' αὐτὰς μὴ πολὺν περίεσην εἶδηση. Στὸ Παρίσι ἰδοῦται ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν, γράφει, μὴ μεγάλη ἑταιρεία, ἀποτελομένη ἀπὸ πολλοὺς ἰατροὺς καὶ φυσιολόγους, τῆς ὁποίας ὁ σκοπὸς εἶνε ν' ἀποδείξῃ σ' ὄλο τὸν κόσμο μὴ διάφορα ἐπιστημονικὰ παραδείγματα, ὅτι ἐντὸς τοῦ συνήθους κρέατος τῶν ζῴων ποῦ τρώμε, βάζονται καὶ ἄλλα κρέατα, τὰ ὁποία εἶνε ἐξ ἴσου θρεπτικά. Τὰ κρέατα αὐτὰ, τῶν ὁποῖων τὴν θρεπτικὴν ἀρετὴν νὰ ἀποδείξῃ ἡ μέλλουσα νὰ συσταθῇ Γαλλικὴ ἑταιρεία, εἶνε τὰ κρέατα τῶν κοράκων, τῶν ἀσπάλαιων, τῶν... ποντικῶν καὶ τῶν χελωνῶν!